

મજમુએ મુનાબત.

જાપાની પ્રસિદ્ધ પુસ્તક

જાપાની પ્રસિદ્ધ પુસ્તક

કાગઝી મહમુદ એન્ડ મહમદભાઈ

બુકસેલર એન્ડ પબ્લીશર.

૬ અલાયાની વાડી સામે, ટાવર રોડ-સુરત.

સુરત, બરતનપુરી ભાગળ ઉપર આવેલા શ્રી 'અનાવિલ બંધુ'
પ્રી. પ્રેસમાં ગોવિન્દજી ડાહ્યાભાઈ નાયકે છાપી.

કીમત ૦-૨-૦

ગુજરાત વિધાપાઠ મંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઈટ સંગ્રહ

૧૫૮૮૩

મજમુએ મુનાજત.

મુનાજતે ખારાં

અય મવલા કર કરમ તેરા, હુકમ કર આખે ખારાં કો,
સખર અય ઉક ગયા મેરા, હુકમ કર આખે ખારાં કો,
અય મવલા ખાક ઉડતી હંચ, ખલક સમદેખ કુડતી હંચ,
રહેમતી આસ ધરતી હંચ, હુકમ કર આખે ખારાં કો,
અય મવલા ખુશક હએ જંગલ, ચલા રહેમતકે અય ખાદલ,
ન કર તાખીર પરસુ કલ, હુકમ કર આખે ખારાં કો,
અય મવલા ઝાડ કુમલાને, ન ઉત્રે ખેતમે દાને,
રહે હએરાન યાં રયાને, હુકમ કર આખે ખારાં કો,
અય મવલા ઝાડ સખ સુખે, કહેરકી ધુપસે લુખે,
તેરી રહેમતકે હએ લુખે, હુકમ કર આખે ખારાં કો,
અય મવલા કર મહેરખાની, ઝીરાખતકો પીત્રા પાની,
ઝમીકી કર તુ મહેમાની, હુકમ કર આખે ખારાં કો,
અય મવલા ખાલીકે ખારી નહી નાલે તુ કર જારી,
હોવે સખ દુર દુશવારી, હુકમ કર આખે ખારાં કો,
અય મવલા આકીલાં દારે, ઝમીપર હાથ દે મારે,

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૫૮૮૩ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ મન્દમુખે મુગમ્મલ

વિષય ૬૪૬૮:૧ ૩૬૮

પડે હોય દોર ખીન ચારે હુકમ કર આખે બારાં કો,
 અય મવલા સમ બડે છોટે, કદીમી કાયદે તુટે;
 અય સાહેબ હમસે કયું રહે, હુકમ કર આખે બારાં કો,
 અય મવલા જનવર રાવે, પરીદે કલ ઉચલ હોવે,
 સબી ના લુકસે સોવેં હુકમ કર આખે બારાં કો,
 અય મવલા માહ દો ગુઝરે શહેર પાની ખીના ઉજડે,
 પડે સુતે મહેલ હુજરે, હુકમ કર આખે બારાં કો,
 અય મવલા આ લગા ભાદું, હુવા નષ કીચ જોર કાદુ,
 કરે જપ તપ સબી સાદુ, હુકમ કર આખે બારાં કો,
 અય મવલા રહેમતેં બરસા, ગુનાહગાર કો ના તરસા,
 ખલકપર તંગ હોયે અરસા, હુકમ કર આખે બારાં કો,
 અય મવલા અબ છુપા તારે, દીખા ખીજલીકે ચમકારે,
 કરમ છતના તુ કર પ્યારે હુકમકર આખે બારાં કો,
 અય મવલા સખ પીયાસે હોયે, થેહ બારાં ખીન ઉદાસે હોયે,
 નીસાસોંપર નીસાસે હોયે, હુકમ કર આખે બારાં કો,
 અય મવલા કીસસે કહેં દુખડા, તેરા દરબાર આ પકડા,
 ફકીરોં કો દીલા દુકડા, હુકમ કર આખે બારાં કો,
 અય મવલા અબ કહાં જાવે બંદીવાં તુજહ તરફ આવેં
 બીકારી બીક હમ પાવે, હુકમ કર આખે બારાં કો,
 અય મવલાયાં ન હીલા હોયે, ન ચાં ખેશો કપ્પીલા હોયે,
 મોહમદકા વસીલા હોયે, હુકમ કર આખે બારાં કો,
 અય મવલા બેજ અબ બારાં, કે હોં સર સખઝ સખ ઝાડાં,
 તુફોલ હઝરતે ચારાં, હુકમ કર આખે બારાં કો,

અય મવલા રાઝીદે અકબર, કુશાયશ કર તું આલમ પર,
 તુફએમે આલે પયગમ્બર, હુકમ કર આખે બારાં કો,
 અય મવલા સાતેરલ અએખી, ખજને ખોલદે ગએખી,
 તુફએમે હઝરતે બીખી, હુકમ કર આખે બારાં કો,
 અય મવલા બહેરે કુલ પીરાં, તુફએમે હઝરતે મીરાં,
 ન કર ઈસ શહેરકો વીરાં, હુકમ કર આખે બારાં કો,
 અય મવલા તુ સયા વાલી, તેરી દરગાહ હએ આલી,
 યહાંસે મત શીરા ખાલી, હુકમ કર આખે બારાં કો,
 અય મવલા ઇદ અય કરદે, નદી નાલા તુ સય લરદે,
 તયક માઅમુર તુ કરદે, હુકમ કર આખે બારાં કો,
 અય મવલા ભેજ અય રહમત અતાકર ખતને પુર ન્યામત,
 ખલકકી દુર કર ઝહમત, હુકમ કર આખે બારાં કો,

ફરયાદ નામા મુનાબત.

અલહમ્દ તુઝકોં હમ બદમ, રાખે મુઝે સાગિત હદમ,
 કર દુર મેરા દરદો ગમ, હકકા મેરી ફરીયાદ સુન;
 બોલું તેરી હરદમ સના કયા રંગ બરંગી રંગ બના
 સય જુમલા આલમ હએ ફના હકકા મેરી ફરીયાદ સુન,
 તોઆ કહું દીલખનસે દે હુય મુજે કુરઆનસે
 મારે મુઝે ધમાનસે, હકકા મેરી ફરયાદ સુન
 સાગિત રખે મુઝ દીનપર માંગુ દુઆ આમીનપર
 સદ્દુ અલા યાસીનપર હકકા મેરી ફરયાદ સુન

જીવ જાન મેરે પુ બકર, દુજે જવાં આદીલ ઉમર.
 ઉસમાં અલી હએ તાજે સર હકકા મેરી ફરયાદ સુન
 હામી હમારે દો જવાં અબ્વલ હસન શીરીં જયાં,
 દુજે હુસેન હએ મેહરબાં હકકાં મેરી ફરયાદ સુન
 ખાતુને જન્નત ફાતીમા, ખીલખએર કરતુ ખાતીમા,
 ખુરશેદ ઉનકી જાત માહ હકકા મેરી ફરયાદ સુન
 દીવાં તેરે ઇસરારકા ક્યા હાલ મુજહ બીમારકા
 તાલીબ હું મએ દીદારકા, હકકા મેરી ફરયાદ સુન
 તેરે ઝીકરકા ઝવકદે તરે ઇશિકકા તઓક દે
 સખરોઝ મુઝકા શઓકદે હકકા મેરી ફરયાદ સુન
 રખમા તુ રખગીલ આલમોં દે ઇદમ મુજે ઇલમુલયકીં,
 બરકત નખી તુરુલખમીં હકકા મેરી ફરયાદ સુન,
 ઝારીકા મુજકા કામ હએ, સાહેબ તેરા નામ ખુશ હએ,
 કરયા ફઝલ જે આમ હએ, હકકા મેરી ફરયાદ સુન,
 સખહાન તું સંસારકા, રાઝીક સબી બાગરકા,
 વાકીફ હએ સખ ઇસરારકા હકકા મેરી ફરયાદ સુન
 શીરીંદે મુજ તુજ યાદમેં કલમા કહું જે શાદમેં,
 કર ફજલ ઇસ ફરીયાદમે હકકા મેરી ફરીયાદ સુન,
 સાહેબ ખુદાયાં મેહરબાં, ઇકરાર કરદમ અઝ જયાં,
 ખલાફા રઝઝાકે જહાં હકકા મેરી ફરીયાદ સુન
 જામીન હમારે ખુબ હએ ખાસે નખી મહબુબ હએ
 આલી સીફત મરગુબ હએ હકકા મેરી ફરયાદ સુન.

તાલીખ મુઝે માઅમુરકર મેરી દુધ સખ દુર કર,
 રોશન મુઝે પ્રરનુર કર હકકા મેરી ફરીયાદ સુન
 ઝાહિર ઉમીદાં મઝે કરેં તેરે કહેરસે મઝે કરેં,
 કલમા તેરા દીલમેં ધરેં, હકકા મેરી ફરીયાદ સુન,
 આલીમ હઝે તુ સખ દારકા, વાકીફ હઝે તુ હરકારકા,
 દાના હઝે તુ ઇસરાકા, હકકા મેરી ફરીયાદ સુન,
 ગફફાર તુ હઝે જુઝકરમ કર મોમ દીલ મેરા નરમ,
 ઇમાંસે રખ સાખીત કદમ હકકા મેરી ફરીયાદ સુન,
 ફરીયાદ મેરી આજ હઝે, ઉમ્મત નખી સરતાજ હઝે,
 રોશન મુઝે મેરાજ હઝે, હકકા મેરી ફરીયાદ સુન,
 કુવ્વત દે મુખ ઇસલામકી દે જગ મુખ આરામકી,
 તસખીફ કરેં તુજ નામકી, હકકા મેરી ફરીયાદ સુન,
 કલમા તેરા હરદમ કહું દરદો મુસીબત મેઝેં સહુ,
 મવલા મઝેં તુજ ખીન કયું રહુ, હકકા મેરી ફરીયાદ સુન,
 લજ્જત યેહી હઝે જતીદા સાહેબ ખુદાયા મહેરખાં,
 આલી સીદત તુ લા મકાં, હકકા મેરી ફરીયાદ સુન,
 મવલા મુઝે કર આરસી, ખોલું જખાં મઝે ફારસી,
 આખીર તુ સખકો મારસી હકકા મેરી ફરીયાદ સુન,
 હુરમત નખીકી અય ખુદા મુજસે શયાતીં કર જુદા,
 ખરકત નખી તુરેલહુદા હકકા મેરી ફરીયાદ સુન,
 વલ્લાહ ખઝેરવાહેદી દેતાહું ઉસકી શાહેલી,
 કીતી નહી કુછ જહીદી, હકકા મેરી ફરીયાદ સુન,
 હીમત મુઝે દે ખુશતર, આજઝહુ મઝે ખંદા ખશર,

રખ્યા ઇલાહી ફજલ કર, હકકા મેરી ફરયાદ સુન,
 લાગા ભગન મુજ શાહકા, કુછ બેદ પાઉ રાહકા,
 ડુકરા મએ હું દરગાહકા, હકકા મેરી ફરયાદ સુન,
 અહમદ નમરકે દરમીયાં કહેતા હું મએ અપના બયાં,
 દે રોશની મુજકા અયાં હકકા મેરી ફરયાદ સુન,
 યારખ બકરયા હું ગદા, દીદારમ માંચુ મએ સદા,
 મુજસે ન હોવે કુછ અદા હકકા મેરી ફરયાદ સુન,

મદહે રસુલે ખુદા સત્ત.

શરીનશાહે દોબગ હયાતુન નખી. શરીએ કીયામત હયાતુન નખી,
 અલૈહીરસલાતો અલૈહીરસલામ. અલૈહીરસલાયા હયાતુન નખી,
 વસીલા ન કીસકા હશ ગાદમેં દીગર મુસ્તુફાકે હયાતુન નખી,
 સારે અંબીયાં રખમે નહસી કહ યા રખ ઉમ્મતી કહેં હયાતુન નખી,
 યુનાહગાર બંદે હએ હમ સખ સબી શકાઅત કરેંજે હયાતુન નખી,
 કહા 'સવહા થોતીકા રખ્યુક' ઉસે લાવકઉસ ખીતામકે હયાતુન નખી,
 યુનાહગાર દાખીલ કરેં દર બહીમ શકાઅતમેં કાશી હયાતુન નખી,
 પડો નીત દરદાં નખીકે ઉપર રખેં રખસે ખારી હયાતુન તુન નખી,
 મોહખાત રખો રે નખીકે ઉપર કે ટેકા સબોંકા હયાતુન નખી,
 કે માદર પીદર કુછ ન કામ આએંગે છુડાવેજે સખકો હયાતુન નખી,
 અગર અરશો કુરસી વ લોહો કલમ, જો તસખીહ કરેં સખહયાતુન નખી,
 જો સારે નખ્યોમેં નખી મુસ્તુફા, હંય મેહઅમ રખકે હયાતુન નખી,
 જો સારે નખી યોર વલી ઇનસો જ સબુમે જો સુલતાન હયાતુન નખી,

જો સારે નખી હજોં સો અંશુસ્તરી, સહું બીચ નખીના હયાતુન નખી
જો સારે નખ્યાં જું સીતારે દાસે, સમોપર કમર હજોં હયાતુન નખી
મોહમ્મદ નખી ખાતીમુલ અંબીયા, કે સર તાજે નખીયાં હયાતુન નખી,
ગુનાહગાર ખંદા જો 'મીસકી' સદી શફાઅન કરેંગે હયાતુન નખી,

મદદા

જો કોઇ હુવા હજોં તુમપર કુરઆન યા મોહમ્મદ,
ઉસકા હુવા હજોં કમીલ ઇમાન યા મોહમ્મદ,
રાહે હુદાકી રાહમેં વોહ હજોં ઇમાન ખેશક.
પએરવ જો હજોં તુમહારા હરઆન યા મોહમ્મદ,
તુમનાકી આલ ઉપર ઝોર ગારોપર શીદા હજોં,
દાનો ગહાંમેં ઉમકો હજોં માન યા મોહમ્મદ,
તુમનાકી જ્ઞાને આત્મી કયુંકર બયાન હોવે,
વાલિદ્ જો હજોં તુમહારા સુખદાન યા મોહમ્મદ,
જો કોઇ મદા ખીલાયા તુમનાકી રાહ બીતર,
મેહશરકી સફમેં હોગા સલતાન યા મોહમ્મદ,
કયા ગમ હજોં કયા હજોં પરવા મેહશરકે રોઝ ઉસકા,
પકડા હજોં જો તુમહારા દામાન યા મોહમ્મદ,
'અશરફ' ગુનાહમેં ખંદા હજોં રખતા હજોં આરજું યું,
બખ્ષીશા ઉસપે હોવે ફરમાન યા મોહમ્મદ,

મહાદે હઝરત પીરાનેપીર દસતગીર.

અય દસ્તગીરે આલમ તુમસા ન કોઇ વલી હએ,
 તુમ નામ પાક લેને લાખોં બલા ટલી હએ,
 કાઅખેકે મરતખેસે સાની તેરી ગલી હએ,
 જશઅકશ તુમહારા એક આનમેં વલી હએ,
 ખાકે કદમ તુમહારી સુરમેસતી બલી હએ,
 અય દસ્તગીરે આલમ તુમસા ન કોઇ વલી હએ,
 તુમને નખીકે દીંકી પુસ્તી અજબ ચલાઇ.
 મુદદતકી હુખી કીસ્તી એક લહેએમેં તીરાઇ,
 હકકે હકમસે મુરદા ખાદીમકો રહ દીલાઇ.
 કઓનો મકામે તુમ ખીન જીનત ન એમ પાઇ.
 નામે શરીફ તુમહારા મીસરીહી જુ' ડલી હએ.
 અય દસ્તગીરે આલમ તુમસા ન કોઇ વલી હએ.
 તુમકો ખુદાને અપના તુરી કીયા સીતારા,
 ઉસ તુરસે સરાસર રોશન હુવા અંધારા,
 ઓર તેરે ખાદીમેને જડસે કુદર ઉખાડા,
 દીને મોહમ્મદીકો તુમને અજબ સંવારા.
 હએખતસે તેરે સગકી શેરોંકો ખેલી હએ.
 અય દસ્તગીરે આલમ તુમસા ન કોઇ વલી હએ,
 અરઝાં હુવા મુકરરમ તુમહ નામ પાક દરકા,
 માનીદ ખાક સાયલ તુમહ લુલકી નઝરયા.
 નઅલએને પાક તેરી દો તજ મેરે સરકા.

હામી હએ તો જ મેહશર સુલતાને બહારોબરકા.
 નાના તેરા મોહમ્મદ દાદા તેરા બલી હએ.
 અય દસ્તગીરે આલમ તુમસા ન કોઇ વલી હએ.

વસીયત નામા.

મુઝ જોરપર કરયો ગુઝર, યારાં ખુદાકે વાસ્તે,
 રખયો રહમકી દુક નઝર, યારાં ખુદાકે વાસ્તે.
 મએ જા બસા ઉજડે મકાં દીવા બતી પાવે ન વાં.
 તુમ જખશીયો તુરી કુરઆં યારાં ખુદાકે વાસ્તે.
 આવે ઠખરમેં બહાતડર, હંય સાંપ બીચ્છુકા વેહધર,
 ફલ ફાતેહા જાધયો સો પડ, યારાં ખુદાકે વાસ્તે.
 આવો મેરી ગુરખત ઉપર દે ફાતેહા શરખત ઉપર,
 દેખો મેરી ગુરખત ઉપર યારાં ખુદાકે વાસ્તે.
 સુનિયો તુમહોં છેલા હરફ દેવે ખુદા હમકો શરફ,
 દેખો મેરી ગુરખત તરફ યારાં ખુદાકે વાસ્તે.
 ચેહ આરઝુ હએ તુમસતી, બાંટોસો ઇતની દોસ્તી,
 મમજુદમેં દો દીવા બતી, યારાં ખુદાકે વાસ્તે,
 ગર હએ મોહબ્બત દીનકી, તો રૂહ મુઝ મીસકીનકી.
 સુરત પડો યાસીનકી, યારાં ખુદાકે વાસ્તે.
 ઉસ રાહપર જળ આગડો દુક મહેરબાની તુમ કરો,
 સુરત તબારકકી પડો, યારાં ખુદાકે વાસ્તે.

હજી ધુપમેં મેરી કબર, ઉપર નહીં સાચા છતર.
 મીસકીનકી લીજો ખબર, ચારાં ખુદાકે વાસ્તે,
 હોકર વતનસે બેવતન છોડે સબી ફરજ-દો ઝં.
 મલખુસ હજી મેરા કફન ચારાં ખુદાકે વાસ્તે,
 મુઝ રખ કબરમે એકલા હરએક ઉઠ ધરકો ચલા,
 અયસા ન તુમ દીજો ભુલા ચારાં ખુદાકે વાસ્તે,
 મતબખો મુઝકો ભુલ તુમ આ ઝાડીયો દુક દુલ તુમ,
 પીછું ચડાના દુલ તુમ ચારાં ખુદાકે વાસ્તે
 સારા કબીલા શીર ગયા, દાદ ના દીલાસેકો રહા,
 રખયો મુસાશીર પર મયાં ચારાં ખુદાકે વાસ્તે,
 છોડામએ તપ્તો તાજ અબ, હોતા હું મએ મોદતાજ અબ,
 કુછ મેહર કરના આજ અબ ચારાં ખુદાકે વાસ્તે,
 સુને જંગલમે જાગસા, કીડોકે ધરમેં આ ફંસા,
 તુમ યાદ કરયો ચેહ દસા, ચારાં ખુદાકે વાસ્તે,
 મેરી ખબર તુમ લીજયો દુકડા ગદાકો દીજયો,
 એહસાન ઇતના કીજયો, ચારાં ખુદાકે વાસ્તે.
 ચારાં સુને ઇસ ખાતકું મત ભુલીયો સંગાતકું.
 આના જુમાકી રાતકું, ચારાં ખુદાકે વાસ્તે.
 પડયો દરદાં બે અહલ જોર કુલફવલાહો અહલ,
 ઇતની મુઝે ફરીયો મદદ ચારાં ખુદાકે વાસ્તે.
 મએ હું ગરીબો બેનવા મેરી કબરકે પાજ આ.
 રહમતસતી દરયો દુઆ, ચારાં ખુદાકે વાસ્તે.

નસીહતે ગાફીલાં.

મફલત મને મત જીલરે, દુનીયા કલેજે સુખ રે.
 દીન ચાર હજીએ યેહ ધલ રે, આરીફ હુવા તો કયા હુવા,
 દોનેઃ ફરીશ્તે આઈએ તુજહ સામને બેઠાઈએ,
 દફતર તેરા ખુલવાઝેએ, ઝાહીદ હુવા તો કયા હુવા.
 મત જીઠ બોલે હર વકત યેહ માલો ધન બાટા નીપટ
 વોહ જોન્મે ડેરા સખત બાદશાહ હુવા તો કયા હુવા,
 મત કર ગરીબો પર જફા મીસકીનસે કરલે વફા,
 હસ રોઝ કુછ પાવે નફા રસતમ હુવા તો કયા હુવા,
 હોવે ઉમ્મલા તુજહ કબર તુજહસે તુરત બાગે સફર,
 હકને બે પાયા અદલપર, દામીલ હુવા તો કયા હુવા.
 લાલચ મને મત ખ્યાર હો સખ કુદરસે બેઝાર હો,
 બસ તાલીબે દીદાર હો ફાઝીલ હુવા તો કયા હુવા,
 ગાફીલ ન હો દુનિયા બદલ કરલે સદા તકવા અમલ
 પાવેગા તુ હુરાં મહેલ મીસરી હુવા તો કયા હુવા
 જગમેં બઝાઈ કર ચલા જીસકો કીયામત આ મીલા,
 હસરતસે હાયોકો મલા પહેલવાં હુવા તો કયા હુવા.
 પુલ સીરાત હજી સખત તર, હજી બાલસે બા કતર,
 દુનીયામેં હજી તખ્તો છતર છતા હુવા તો કયા હુવા.
 ફાઝી ખુદા જબ હોવેગા દોઝખકે મારગ જાએગા,
 ઉસ વકત અદલ સખ બોએગા ફુશીયાર હુવા તો કયા હુવા,
 હોવે અકેલા આપરે આએ ન સાથ મા બાપરે,

ગોરમેં નહીં સંગાતરે કામીન હુવા તો કયા હુવા
 હકકી ફરજ કરતા નહીં કુછ રાત દીન કરતા નહીં.
 આંસુસે ચશ્મ ભરતા નહીં આબીદ હુવા તો કયા હુવા
 રંગ રાગ વોહ સીનેમને દીનબી સદા કીને મને.
 સાશી નહીં સીનેમને રેઝે રખા તો કયા હુવા,
 રીઆઈ અમલ દાયમ કરે મનમે રીક્ષકત ના ધરે,
 બેહોશ હો જગમે શીરે મોમીન હુવા તો કયા હુવા.
 “જફર” સદા કરશે ઝીકર કુછ ગોરકી કરશે શીકર
 હોવે કરમ સખ સરખસર આકીલ હુવા તો કયા હુવા.

બારા મહીનોંકા બયાન.

કહો સબવાત સખ યારાં ચેહી હુએ કઝોલ ઝેહમદકા
 કે જીનકા મોજીઝા જગમેં હિતારા ચાંદ પુનમકા,
 મોહરમ ચાંદ ગર દેખે પડે “અલહમ્દ” સુરતકા
 સવાખાં પાઝેગા લે તું હઝારાં હજજે અકબરકા.
 સફરમે આઘના દેખે પડે સુરત ‘મઝાજ’ કી.
 સવાખાં અબર હક દેવે હુએ જીતને પયમબરકા
 રખીઅ આખે રવાં દેખકર પડે જો મન્ના આ તઝેના
 હઝારાં ઉંટ કુરખાની કીવા તુ હજજ અકબરકા
 મનમ આખીરકો દેખે તુ પડે ‘ઝીલ ઝાલ’ કી સુરત
 સવાખાં ઉસકો બેહદએ હીસાખ નખ હુએ વો ફકતરકા.

જમાલ અવલ રૂપા દેખે પડે તુ 'કુલકુવલાહ' કા.
 યુનાહ હોવે અધુ તેર ઝલક દીલ પાકે ચંદરકા.
 જમાલ આખીરકો યુદા દેખ પડે તુ સુરએ 'ધકરા'
 અમન પાવે મુદાનસે અમર યું યુઝ સરવરકા,
 રજખ મુસહબકો દેખે તું પડે 'વલઆહ' કી સુરત,
 ખુશહાલી સાલકી પાવે, સો યું હએ હુકમ કાદીરકા,
 ગવાહ શામાનકો દેખે પડે 'અલકારીઆ' સુરત
 અઝાબોસે અમન પાવે હોવે તુજહ એક મુઝફફરકા.
 શમશીર રમઝકો પડે 'વતીન' કી સુરત,
 સવાબ્યાં હએ હઝરોસે શહીદે જંગે અકબરકા.
 પડે શબ્દાલમે 'તખ્ખત' દેખે આખોસે જાલ કપડે
 કરેગા દુર હક ઉંસસે અઝાબ્યાં બાપ માદરકા;
 દેખે ઝીકઅદ કુદક પડે સુરત 'અલમ નશરહ'
 ખુદા ઉલકો અજર દેવે હોવે જખ રોઝ મેહશરકા,
 દેખે 'ઝીલહજ' કા દુખ્તર પડે તખ સુરએ કુલયા.
 સઆદત દો જહાં હાસીલ હએ ઉસપર લુત્ફ દાવરકા.

અલ્લાહ હએ તુ સદાકા મઆશુક અવલીયાકા.
 આશક હએ મુસ્તુફાકા અએ શાહે દોજહાંની.
 નાઝીલ કીયા તુ કુરઆં જમઆ કીયા હએ ઉસમા.
 તેરી ઝાત પાક મુખહાં અએ શાહે દોજહાંની
 કુલકુવલાહો અહદ હએ હુ વલગની સમદ હએ,

લાવલદ નહી વલદ હએ અએ શાહેદો જહાની,
 સીદીક ઉમર ઉસમા હએદર ચાર હએ દીકરાહબર;
 ઉનકે લીયે કરમ કર અએ શાહે દોજહાની—
 બંદે હએ હમ ખુદાકે ઉમત હએ મુસ્તુફાકે,
 મુસ્તાક હએ લીલાકે, અએ શાહે દોજહાની—
 આખુજીકા ખુલાઓ સરપાવકા દીલાઓ,
 આમીનકા પડાઓ અએ શાહે દોજહાની—
 ખાલા ડુ શી સો દાદી રાખે રહમસે આદી,
 મવલા દીખાદે શાદી, અએ શાહે દોજહાની—
 માલી બી આજ આયા, સેહરા, ડુલોંકા લાયા;
 ફરજંદકા પીનાયા અએ શાહે દોજહાની—
 ઉસ્તાદ આજ આએ, આમીન બી પડાએ,
 હદયા ઉન્હેં દીલાએ અએ શાહે દોજહાની—
 તાશે નકારે ખાજે, શાદી હમામે ગાજે.
 દીન આજકે યેહ સાજે અએ શાહે દોજહાની—
 માઆપ ખુશી જો પાએ, ખાના અછા પકાએ,
 સખકા ખીઠા ખીલાએ અએ શાહે દોજહાની—
 જોડા દીયા સબોને મુઆદરક્યાદ હી સબોને
 રખકા શુકર કીયા સબોને અએ શાહે દોજહાની—
 કમતર કરે સો ઝારી ફરીયાદ હએ હમારી.
 માંજો ખુદાસે ચારી, અએ શાહે દોજહાની—

આમીન દુસરી.

હમદે ખુદાએ અકબર સ લવાત મુસ્તુફાપર,
કેહ દીલસે અય ખીરાદર સુખહાન મય યરાની,
વોહ પાક હએ સમદ હએ બેશુખહો શક અહદ હએ,
કમયુમ હએ અબદ હએ સુખહાન મય યરાની—

માલીક હએ કુલ અદાંકા રાઝીક હએ ઇનસો જાંકા,
ખખશીદા આસિયાંદા, સુખહાન મન યરાની—

અવલાદે મુસ્તુફાપર અસહામે ખાવફા પર
સલવાત તુ પડાકર સુખહાન મય યરાની,

દિન હકને ચેહ દીખાયા અરમાન અય ખર આયા;
હરએક ઝખાપે લાયા સુખહાન મય યરાની,

નવશા પહેનકે સેહરા ખએકા હએ હો રંગીલા;
હએ શાદ સખ મોહખ્યાં સુખહાન મય યરાની

નવશાકે ગીરદ લડકે, જુ માહકે ગીરદ તારે.
કેહતે હએ સખ ખુશીસે, સુખહાન મય યરાની—

પરપર રખી હએ તખતી અફશા હએ સખ રૂપેરી;
હરફ ઉતપે હએ સુન્હેરી સુખહાન મય યરાની,

ખાદે સખાને ગુંદા તાઝા ગુઝોંકા સેહરા,
નવશેકો હએ પીનાયા સુખહાન મય યરાની.

જીસ વક્ત લાકે બદધી નવશેકો હએ પીનાઈ
ખુશખોસે બઝમ મહેકી સુખહાના મય યરાની—

નાની કુપી વ દાદી હરએકને નહર દી,

આમીનકી હએ શાદી સુખહાન મય યરાની—
 ગુલશન બની હએ મહેશીન હએ આગખામ હર દીલ,
 રેહમત હએ હકી નાઝીલ સુખહાન મય યરાની—

કયા ખવાનએ ધરે હએ શીરીનીસે ભરે હએ.
 કયા ખુશ ગુલ ધરે હએ સુખહાન મય યારની,
 આએ હએ સખ બરાતી એક ધુમ હએ ખુશીકી,
 નવશેકા દે હએ ઇદી સુખહાન મય યરાની,
 ઉસ્તાદકો દો બેડા સરપાવ એર ઘોડા,
 બે દોગે હએ વોહ થોડા સુખહાના મય યરાની—

માખાપબી અખ આવેં ઝરરીં દુશાસે બાવેં,
 ઉસ્તાદકો ઉડાવેં, સુખહાન મય યરાની—

ખીલઅત પીનાએ બેહતર પગડી બંધાએ લાકર,
 ઉસ્તાદ હોવે ખુશતર સુખહાન મય યરાની—

લડકેકો રખએ ઇઝઝત કર ઇફમ અખ ઇનાયત,
 દે ફેહમ એર કરામત સુખહાન મય યરાની—

ફરઝન્દકી ઝીયાદ હો ઉમર અએ ખજસતા.
 પુરાહો હર ઇરાદા સુખહાન મય યરાની—

અધાહ રખે સલામત લડકેકો દે હીદાયત.
 હાસીલ કરે સઆદત સુખહાન મય યરાની—

યારખ બહકકે અહમદ, અઝ બહરે આસે અમબદ,
 ફરઝકો કર અરશદ સુખહાના મય યરાની—

અએ બેવડા દુઆગો હાથ અપને સખ ઉઠાઓ.
અએ લડકો તુમની કહેદો સુખહાન મય યરાની—

લોલી નામા

અલાહ નખીકે જાહ મએ વારી લઅલુકા મએને ઝુલા સંવારી,
પ્યારેકા આંખોમે આઠ ખુમારી સદેકે મએ તેરી સુરત હએ પ્યારી.
આએ સુહાગન ઝુલા ઝુલાને તુરે નઝરકો અપને મનાને
ઉતરા ઝમીપર તખ્તે સુલેમાં નગમા સરા હએ ઝેહરા જમીનાં
જલવા તુમા હએ માહે દરખશાં પુકોળ પડ પડકે સુરએ પુરકાં.
આએ સુહાગન ઝુલા ઝુલાને તુરે નઝરકો અપને મનાને
તુરાની સુરત કએસા રંગીલા કબ હએ જહામે અએસા સજલા
રાહતે જાં હએ જાની હખીલા આયા હએ હટમે દેખો હઠીલા,
આએ સુહાગન ઝુલા ઝુલાને તુરે નઝરકો અપને મનાને,
ઓ મેરે દીલબર માહે મુનવર વાર મએ તુજપર ગવહરો અખતર,
શાહે નજફકા સાયા હો સરપર હામી હાં તેરે ખાતુને મેહશર
આએ સુહાગન ઝુલા ઝુલાને તુરે નઝરકો અપને મનાને
અશમે તરહદુમ ઉસપર હો યારખ પાવે તરકી હર રોમે હર અખ
આહ દી મુનશી ખુખ લીખા અખ ઝુલેકા મઝમુ લુલ્લેસે યેહ સખ,
આએ સુહાગન ઝુલા ઝુલાને તુરે નઝરકો અપને મનાને

લોલી નામા

જહુલો રે તાને ગનકે સીયાને શારે જો હર માકે દીવાને,
 વાર તેરે પર મોતી કે દાને ગુલ્લી રખું આર હીરે સીરાને.
 જહુલો રે તાને લાડલે જહુલો અપને ખુદાકો હરગીઝ ન ભુલો.
 ફઝલે ખુદા હો લુતફે નખી હો ઝીલ્લે જનામે હઝરત અલી હો,
 આર તુજહપે મેહર હર વલીહો હરદમ તીગેહ્યાં રખમે જલીહો.
 જહુલો રે તાને લાડલે જહુલો અપને ખુદાકો હરગીઝ ન ભુલો.
 શરમે! હયાસે દુન્યામે રહેના ચેહ શાખ છમાં હએ યાદ રખના,
 અમરે ખુદાપર સર અપના ધરના અલાહકા ઝીકર હર લહેઝાકરના
 જહુલો રે તાને લાડલે જહુલો અપને ખુદાકો હરગીઝ ન ભુલો,
 આએ હો તાને ગીન ખુશ રખના રમકા મરાઠાં જો કુછ હો સહેના
 અપને નખીકો નીત યાદ કરનાં ખઝોફે ખુદાકો દીન ખીચ રખના,
 જહુલો રે તાને લાડલે જહુલો અપને ખુદાકો હરગીઝ ન ભુલો.
 સાયા જનામે ખયરનનીસાકો હો તુજહપે શાહે કુલ અવલીયાકો
 ધરફાં હો હાસીલ તુજકો ખુદાકા સાયા હો આએ ખએરવલવલાકા
 જહુલો રે તાને લાડલે જહુલો અપને ખુદાકો હરગીઝ ન ભુલો.

લોલી નામા

જહુલો રે તાને રહમતમેં જહુલો સદકે નખીકે ન્યામતમેં જહુલો
 એહમદ ખુદાકે જો હએ પયમખર ઉમતમેં ઉનકી ઉલ્લખતમેં જહુલો

છોડ હટીલે હટકો તુમ અપની મી પન કોસટ ગુરખતમેં જહુલો
આઝે હો તાને ગુન ખુશ રખના ખુશીસે ગુનકી દલલતમેં જહુલો
ફઝલે ખુદામેં શામીલ હો તાને લુતફે નખીસે અસમતમેં જહુલો.

કલામે મોહબત નામા

શીતાખી મત કરો પ્યારે હજુ હે રાત અય મીતા
તમું પર જન જલીહારી હજુ હે રત અય મીતા
પ્યારે શીર કહાં તુમ હમ; ગનીમતહે મુઝે યે હમ,
કરો કુછ રાઝસે મેહરમ હજુ હે રાત અય મીતા,
ઉજલા નમ હુવા ચોદીસ નહી ખીલી હજુ નરગીસ.
અય મેરે જનકે મુનસિ હજુ હે રાત અય મીતા.
નહીં બાદે સખા આપ ન ખુશખો દુલ્હી લાઈ;
નહીં જાઝે દદા દાઇ હજુ હે રાત અય મીતા;
હજુ રાહાં નહીં ચલિયાં હજુ હે સુનીયાં ગલીયાં,
કરો મુજ સાત રંગ રલીયા હજુ હે રાત અય મીતા;
હજુ લગ નમ ગજર બાગન ઘોંસા શાહકા ગાળ.
કે હે સુખ સેજ પર રાગ હજુહે રાત અય મીતા;
હજુ તગ નમ કંવલ ખીલા ચલા નમ ખેતકા ચીલા;
સુખદેકા લાવ મત હીલા હજુ હે રાત અય મીતા.
હજુ નમ બોલીયાં ચિડિયા હજુ નમ તોતીયાં હડયાં.
ન ધડયાલ બોલાં ધડીયાં હજુ હે રાત અય મીતા.

હજી બોલે નહીં પોપટ સુની નમ્ સુખદેહી નોખત;
 ન છોડો ઈસ ધડી સોદખત હજી હે રાત અય મીતા
 નહીં કોઈ જનવર જગા હજી બોલે નહીં કામા,
 વુઠેં ચે ખ્યાલ કયા લાગા હજી હે રાત અય મીતા.
 હોં નમ્ ઝાડસે બગલે પડે હે નીંદમે સગલે,
 સતાને નથી હજી પગલે હજી હે રાત અય મીતા
 ન કહિયાં કાયલા કુકુ સીયાલા તઈ કીયા હોં;
 ન બોલે મસ્ત યા હુ હુ હજી હે રાત અય મીતા;
 દીયા નમ્ મેરને ઝીલાં નહીં બીડીયાં હજી ચીડિયાં,
 દીસે રોશન કદીલા હજી હે રાત અય મીતા;
 ન મુદલાં બાંગ કી બોલા નહીં રંગરેજ રંગ ઘેલા;
 ન એકજ વુ કીયા હોલા હજી હે રાત અય મીતા.
 નહીં જાગે મુસલમાનાં બુઝુ નમ્ કી ન દુગાનાં,
 હુમ નહીં સુખદે એહજના હજી હે રાત અય મીતા.
 નહીં જાગેહેં આહનગર હજી હે ખવાયમે ધનગર,
 નહીં બોલે કહીં ઝંગર હજી હે રાત અય મીતા,
 ન હોંદુ ગએ હેં અશનાનાં ખુલી નમ્ કોઇ દુકાનાં
 પીયા તુમ મત કરો બદાના હજી હે રાત અય મીતા
 હજી હે નીંદમે દરયાં ન જાગે હેંટ ન સરયાં,
 તમુ પર જીવ હે કુરયાં હજી હે રાત અય મીતા,
 હજી લગ નમ્ છુપે તારે કરે ચંદ્રાસો મહારે;
 મેરે દીલકે બબનદારે હજી હે રાત અય મીતા.

યે સાચત શીર કહાં પાઉ બધાવે શાદીયાં ગાતું,
 તુમકો ચાંપ કલ લાતું હજી હે રાત અય મીતા,
 શીતાબી મત કરો સાજન પ્યાલા પુર ભરો સાજન,
 કીસીસે મત ડરો સાજન હજી હે રાત અય મીતા,
 પીયા તુમકી બડી રેહમત ગઇ સગ ઝાહેરી ઝેહમત;
 કે લ્યું અબ બાતીના નેઅમત હજી હે રાત અય મીના,

મોહબતનામા,

ઝૂંઝકો અકેલી છોડકર પરદેસ મત જવો પીયા,
 દીલ દોસ્તીકો તોડ કર પરદેસ મત જવો પીયા,
 તુમ બીના અકેલી કયુ રહું દરદે જુદાઈ કયું સહું,
 રો રો કે અબ તુમકો કહું પરદેશ મત જવો પીયા,
 કયું કર સવાઈ આપકું તોફ અંશુડી છાપકું,
 કંડી કરો મુજ તાપ કું પરદેસ મત જવો પીયા
 દાંતુ લગાવું કયું મીસી લોગુ મને હોવે હંસી
 યે બાત મેરે દીલ બસી પરદેશ મત જવો પીયા
 આપુમેં કયુ ડાલુ કજલ સગ સેહલીયુમેં હું ખીજલ.
 તુમ બીન મુઝે ગોયા અજલ પરદેશ મત જવો પીયા
 મુજકો ઝારી આગ હે તુમ બીન મુઝે ખેરાગ હે
 યે હાર ગમેમે નાગ હે પરદેશ મત જવો પીયા

કયુ કુલ સેહરા સર ધરં કયું માંગમે મોતી ભરં
 ટીકા તમુ બિન કયા કરં પરદેશ મત જવો પીયા
 થે રેશમી સખ નહાલીયાં નચનીને બેસર બાલીયાં
 તુમ હોતો સખ હે વહાલીયાં પરદેશ મત જવો પીયા,
 થે ચપક્લી ઓર દગ દગે હોવે જડાતું ચગ પગે,
 તુજ બીન મુઝે આતીશ સમે પરદેશ મત જવો પીયા.
 થે આરસી અંગુઠીયાં હુર ચુને પહોંચી મોટીયાં
 તુમ બીન દીસે સખ ખોટીયાં, પરદેશ મત જવો પીયા
 અનવટ કડે ઓર ઝાંઝરી જુ પાકમે બેડી જડી
 દુનિયા મેરે મન બિજડી પરદેશ મત જવો પીયા,
 ચોથા ચંદન મેનમેં તજ, કયા કામ આવે અર ગજ;
 અખ તુજા કુજા જોર હમ કુજા, પરદેશ મત જવો પીયા.
 અખ મત ચલો સાજન સફર ભેળો કાઇ અપના તફર
 હાસીલ મુઝે હોવે ઝફર પરદેશ મત જવો પીયા
 મેને ઇશક તુમસુ લગા હોડા કબીલા ઓર સગા,
 અખ મુઝકો મત દેવો દગા પરદેશ મત જવો પીયા
 રેહમત કરો રાખો મયા મત દર્દ દયો મુજકો નયા
 ઇતના કરો મેરા કહા પરદેશ મત જવો પીયા,

પસુનામા

પસુ મેરા સો લઠ ચલા સયાં હરદમ પુકાર મેં
 બહાવું અથ નદી નાલા ઝમીં પર તન પછાડુ મેં
 સદા સીને ઉપર સોતા વો મેરા લડ ગયા તોતા,
 સખર એક પલ નહિ હોતા કે રોરો દીન ગુઝાર મેં
 શીરં દીન રાત દીવાની પસું બિન હે પશે માની
 ન જાવું બાગો મહેમાની ન તન અપના સંવાર મેં,
 જુલાવું ઘોડીયા ઝોલી લગી જુજ તન મને હોલી
 કીસે ગાવું મેં અથ લોલી યે ગમસે કુક પાડુમેં,
 મેરી ગોદી પડી ખાલી કહાં દેખું બચેવાલી
 પસુકે કાં સુનું નાલી અગર ખરચું હઝાર મેં,
 જુલાવું મે કીસે જુલા સબી ઇસ ગમ સતી જુલા,
 મેરા ધરખાર સખ હુલા પસુ જા કર પહાડુ મેં
 પસુ મુઝ ધરમે ના સુઝે કલેજ રાત દીન ધુજે,
 અગન છાતી નકું જુજે લહું ધુંટા ઉતારમેં
 ન ખુશ આવે યે ગેહવારા, મેરે દીલકા ગયા પ્યારા,
 સયાં રોજન કુતુબ તારા છુપા અથ જા સીતારમેં,
 સગીરાંકો મેરા બાંટા કફનકો અરકમ છાંટા
 કલેજમેં ચુખા ઠાટા શીર રોતી બઝારમેં.
 જલ્લા જવાનીયે ખુશી સખ, સયાં હું ગમસે રોતી અથ.
 તજું કપડે કસુંબીં સબી અખરરન સોં ચહાડુમેં,

મીસી અળ ના ઘસું દાંતુ યે મેહડી તર્ક દ્યું હાથું.
 કે વાલું જીવ સળ ખાતું, પસુકી ઝાર ઝાડુમે
 મેરા ખુશ બોલતા પોપટ શકરકંદ બોલતાં પોપટ
 વો બેહતાં ડોલતા પોપટ, મીલા જન્નતકે યાર્મેં,
 પડી મુઝ સર મુસીગત હે વમે યે રખડી રેહમત હે
 સખરકા દરજા જન્નત હે દેખું તીસુ સીપારમે.

બેટીઓંકી તારીફમેં.

મુનો દીલસુ તુમ્હી બાપો હકીકત દીલ મને લાયો,
 ધીયુંકા બહોત ગમ આયો ધીયુંકી ખાત કયા મીઠી,
 કે બેટી જીસ ધરં આવે ખુદાકી રહેમતાં લાવે,
 ગમ ઉમ્મકે ધરકા સળ જાવે ધીયુંકી ખાત કયા મીઠી,
 હદીસુમેં લીખા હે તખ કે બેટી એક હોવે જખ,
 રીઝક માઅમુર પાવે, સળ ધીયુંકી ખાત કયા મીઠી,
 ખુદા જીસકો બેટી દેરે ખુશીસું સખ કર બેવે,
 બહેશતી હો ખડા રહેવે ધીયુંકી ખાત કયા મીઠી,
 અગર ધસસે બહોત પાવે બેટી જખ કર ઉસે આવે,
 ખુદા વો દીન જો દીખલાવે ધીયુંકી ખાત કયા મીઠી,

ખુશીસુ સખ શુકર કહેવે સચુરી દીલ મને રાખે,
 બશીરત કહે સેહર જાગે ધીયુંકી ખાત કયા મીઠી,
 અગર કુછ મોલશે લાવે, અવલસે બેટીકું દેવે.
 પીછુ બેટુંકો સમઝાવે ધીયુંકી ખાત કયા મીઠી.
 અજર જખ બહોત પાવેગા વો જન્નત ખીચ જાવેગા,
 વહાં રાહત સો પાવેગા ધીયુંકી ખાત કયા મીઠી,
 જો કોઈ બેટીની ખીદમતમે વોહે માઅમુર નેઅમતમે
 ચકી જાવેગા જન્નતમે ધીયુંકી ખાત કયા મીઠી,
 કયામત રોજ જખ આવે આસી દોઝખ મને જાવે,
 કે સાથી કોઈ ના આવે ધીયુંકી ખાત કયા મીઠી,
 કે જીસકો બેટી જો હોવે ખુદા કન અર્જ કર રાવે,
 છુકા માં બાપકું લેવે ધીયુંકી ખાત કયા મીઠી,
 ખુદા તખ ઉનકે રોનેપર ફરીશતુ કો કહે યું કર;
 કે માં બાપ ઉનકે આગે કર ધીયુંકી ખાત કયા મીઠી.
 કીસે પેદા બેટી હોવે જો કોઈ સખસુ રહેવે,
 શુકર હરદમ સો વો કહેવે, ધીયુંકી ખાત કયા મીઠી,
 કે સુન તુ હંસમા દેકર કાન માંકી બેટી હોવે જીસ ચાન
 રહે બેટી સદા આમાન ધીયુંકી ખાત કયા મીઠી,
 ધીયુંકી માં જો હે રહેતી ધીયું સાચમાં સદા રહેતી,

જલે ધીયું બીના છાતી ધીયુંકી બાત કયા મીડી,
 અમાં જળ દુઃખ મને પાવે ખડી ગુરબત મને ધાવે,
 અપસ ધર જલે સમજાવે ધીયુંકી બાત કયા મીડી,
 યકા યક કુકમ યું આયા ફરીશતા દોડ કર ધાયા,
 લીયા જીવ ઝાડ કર કાયા ધીયુંકી બાત કયા મીડી,
 કબીરે લોગ તમ આવે ગમ મને પાવે,
 ધીયુંકે તખ સખુન કહેવે ધીયુંકી બાત કયા મીડી,
 ગુસલ દેને લગે મીલ મીલ દીવાના માંકા હોવે દીન,
 દેખે દીદારકો જો તીલ ધીયુંકી બાત કયા મીડી
 જનાઝા ધીંકા જળ ચલતે રહે સખ ખવેશ તલ મલતે,
 રહે સખ હાથોકો મલતે ધીયુંકી બાત કયા મીડી,
 કબરમે જળ હિસે પાછ રોએ તખ બાપને માપ,
 બહોત રોષ ખડી માપ ધીયુંકી બાત કયા મીડી,
 દફન કર ધર તરફ ચાલે રોએ તખ ખવેશ ઝોર વાસે,
 બરે રો રો નદી નાસે ધીયુંકી બાત કયા મીડી,
 પહો પુમ ફાતેહા હરદમ અગર રખને હો દીલમે ગમ
 કબરકા દર્દ વાંકા કમ ધીયુંકી બાત કયા મીડી,
 સધયદ હાશમ કરે ઝારીં કબરમે દુખ બહોત બારી,
 નખીજ દે જીન્હેં ચારી ધીયુંકી બાત કયા મીડી,

નહતે મુરશાહ.

કહા મેરે મુરશાહને યુ મેરે તખ કે એક ખાત કહેતા હું સુનતેરે તખ
 કહા યુ મુઝે પાટ દરવીશને ખીરેહી કટારી હે દીલ રીશને,
 અરે ચાર દુન્યાકા તાલિમ ન હો કલંદર હો શેહકા મુસાદ્દીખન હો
 તુ ઝરદારસે જગમે ચારી ન કર તવાનાહે તખ તક સવારી ન કર,
 નરખ આરઝુ ઝરદા બિરયાનકી હવસ દુર કર રોગતી નાનકી,
 અબસહે ધમારત ખનાતા તુજે કે આખેરયે સખ છોડ જના તુજે
 કે અખ ચાર તનહા તુ રેહ જગ લીતર કહા કર મેરા કદ ખુદાખ ન કર
 ગુઝર જા તુ દુન્યાકે જંજાનસે તુ માથુક હો અપને રહમાનસે
 ચે પીરીકા હંગામ જખ આયગા જવાનીકા લેહજા ગુઝર જાયગા
 ન રહેવેગી રોનક તેરે ગાલમે સીયાહી ન રેહમે તેરે ખાલમે,
 ન રહેવેગી કુવત બદનમે તુજે ન રેહવેગી તાકાત બદનમે તુજે
 અજાહે શીરેગા તુ ખાઝારમે નઝાકત ન રહેવેગી રક્તારમે,
 મુસીખત તેરે સર ઉપર આયગી પરેશાન દુન્યા બિસર જાયગી,
 ન દુન્યામે હોવેગી ધઝત તુજે ન ખાતીરમે લાવેગી ઓરત તુજે,
 ન રહેવેગી ચારોસે ચારી તુજે મોહીખા સતી હોસ્તદારી તુજે,
 અબલ આકે પહેચિગી અખ સાહેબ! મીલેગે તેરે ચાર ઓર આશના
 ચકા ચક પલંગસે ઉતારીંગે તુજે કે લાકર તખતપર સુચારીંગે તુજે.

કફન ગલેમે ડાહીએ સખ ચાર મીઠા નીકાલીએ ધર સેતી ગમખવાર મીઠા
 કરીએ તુજે જાહેર સેતી બદર બનાવીએ જંગલમે તેરી કપર,
 લેખવીએ વારસ તેરે માલકો કબા ઓર ફલાષકો ઓર જાલકો,
 ન હખેગા કોઇ તેરે ફરજંદકો તુ હુથીયાર હો સુન મેરી પંદકો;
 ન આવે કોઇ ચાર તુજ ચાદ કર મગર બદ યુઝરેગી તુમ ગોરપર,
 તુજે વહાં કસુ સેતી મીલના નહીં અંધારી કબરસે નીકલના નહીં;
 અગર દીન ચાહતા તો દુન્યાકો છોડ દગલબાઝ અધ્યારસે મુખકો મોડ
 દુન્યાકી બડાઈ ન કામ આયગી દમલબાઝ દુન્યા નીકલ જાયગી,
 બહકકે અખુબ કર ઉમર ઉસમાં અલી મેરા દીનો ધમાન તુજપર નખી
 કહી હે અજબ દાસ્તાને શીરાક શીરાકીને અબ કુસ્તમાને શીરાક

જગો સજન પ્યારે.

ચો દીસ હુવા ઉમલા જગો સજન પ્યારે
 સુરજ દીયાં હે લાલા જગો સજન પ્યારે,
 નોખત મુખકી બાજી સુરનાયાં સુરજ બાજી,
 ખોલે હે' ખાંઝ હાજી જગો સજન પ્યારે,
 ખોલે દરવાઝે દરખાં ઉડયાં તમામ ચિડિયાં,
 તુમ પર ચે જીવ કુરખાં જગો સજન પ્યારે,
 ચલને બજે હે રસ્તે ચકલે હુએ હે ખસ્તે
 દીલખાવ હોટ હંસતે જગો સજન પ્યારે
 કુમ લાએ પુલ કલીયાં આહુ' કીયા સો દલીયાં

જગે સખી સહેલીયાં જગો સજન પ્યારે
 જગે શાહ હે વઝીરા હુ હુ ફીચે ફીરીં
 ખેલે હંસે સરીરાં જગો સજન પ્યારે
 જગે પીઠર ખીરાદર હમશીર ઝોર માદર
 મુખસે ઉઠાવ ચાદર જગો સજન પ્યારે
 પીછલે પડોશી અગલે હંસ ખોજતે હે સગલે
 ઉડતે હે ઠાગ બગલે જગો સજન પ્યારે.
 બાલી સંવાન બીખરે રોશન દીખાવ મુખડે
 હોતે હે દીલકે ટુકડે જગો સજન પ્યારે
 પોપટ સુખહેકા ખેલે બનિયે દુકાન ખેલે
 અય મેરે જાની બોલે જગો સજન પ્યારે
 હુકા સુખહે અબઅએ જાના બાબ તેય કરો બીજાના
 રબકા પટો દુગાના જગો સજન પ્યારે
 બાજે હે ઢોલ નકારે સખ પંખીયા સીધારે
 દાઠ દવા પુકારે જગો સજન પ્યારે
 જગે મોહીબ હખીયાં દરબાર ગએ તકીબા
 સો રહે કમનસીયાં જગો સજન પ્યારે
 જગે ઉરસ નવશાહ જગે અયાલ ઝોર શાહ
 દ્યો ન.મ એક હાજા જગો સજન પ્યારે
 છોડો ચે નીંદ બેહદ બાલા કરો સરોહદ
 બોલે નખી મોહમ્મદ જગો સજન પ્યારે

તહકીક અય પીયા તુમ નુરી દરસદીયા તુમ
રેહમત ફઝલ કીયા તુમ જગો સજન ખ્યારે

મુનાજાત.

યા ઇલાહી કયા કહું મે હાલે જર.
હું ગુનાહોંસે નિહાયત શર્મશ્ચાર ૧
કામ નેકીકા નહીં મુઝસે હુવા,
ગરક ઇસયામેં રહા સુખહો મસા. ૨
તેરે દર પર સિદ્દેમેં રખ્યાહૈ સર,
છોડ ઇસ દરકો બલા જાઉં કિધર. ૩
કયું ન જખશીશકા હું મેં હમ્મીદવાર,
મેં ગુનાહગાર ઝોર તુ આમુર્ઝગાર. ૪
તુને અપને ફઝલસે અય કિરદેગાર,
મુઝકો દુન્યામેં ક્રિયા હૈ બા વિકાર. ૫
ઇસલિએ યેહ હૈ દુઆ શામો સહર,
રખ હમેશા ફઝલકી મુઝપર નઝર. ૬
જખકે રોજે વાપસીકા હો ઝુંહર,
સાય ઇમાં કે મેં જાઉં અય ગપ્પર. ૭
હશ્રમેં જખ ખલહો અં દોહગી,
મુઝકો જખશાવેં શરીફલ મુજનખો. ૮

તમામ શુદ્ધ.

ઈશતેહાર ! ઈશતેહાર !! ઈશતેહાર !!!

તૈયાર હય. શૌકીના કે લીચે, તૈયાર હય.

હુદીયતુલે મુસ્લેમીન યાતી અર્રીયાતે દીન	કી. ૦-૮-૦
કી. મલીક મહોમદ વ ગેતી અફરોજ	કી. ૦-૮-૦
કી. મૈતુન મહમ્મદનીફ	કી. ૦-૪-૦
કી. હાતમતાઈ (ખાતસ્ખીર)	કી. ૧-૪-૦
કી. શાહબાં શાહપરી	કી. ૦-૪-૦
ગઝલે હિન્દ (ગઝલ કબ્વાલીકા બડા મજમુઆ)	કી. ૧-૦-૦
ગઝલે હિન્દ (છાટી)	કી. ૦-૬-૦
ઇસ્લામકા આંદ (ગઝલ કબ્વાલી)	કી. ૦-૪-૦
શાહી કબ્વાલ (.....)	કી. ૦-૪-૦
આશકોની ઈદ (.....)	કી. ૦-૪-૦
અવહરે મહફીલ (.....)	કી. ૦-૧૦-૦
પરસ્તાને મફીલ (.....)	કી. ૦-૧૦-૦
ગરીબ હલીમાં (ઇસ્લામી નોવેલ. ભા. ૧. ૨.)	કી. ૦-૧૨-૦
શૌનોઆઈ ગાયન સંગ્રહ (તસ્ખીર સાથે)	કી. ૧-૦-૦

એ શિવાય હમારે યહાં બહોત કીશમકી ગઝલો, જખાની સાથ નાટકો, માયનો, કીસ્સા, કહાની, ઇબાદત, વગયરા, વગયરા, કીતાબો, અચ્છી ઔર કીફાયત દામસે મીલતી હય,

ગુજરાતી હર્ફ ઉર્દુ જખાન, ઉર્દુ હર્ફ ઉર્દુ જખાન નો આહીયે વો મીલેગી. મીલનેકા પત્તા:—

કાગઝી મહમુદ એન્ડ મહમદબાઈ યુકશેલર

ટાવર રોડ, અલાયાકી બાડીકે જામને-મુરત.

